

07.12.2016

Brak okrywy śnieżnej i występujące mrozy to zagrożenie dla roślin rzepaku

Mrozoodporność roślin w dużej mierze uzależniona jest od przeprowadzonej jesiennej agrotechniki. Jesienne zabiegi agrotechniczne to podstawa w budowaniu plonu rzepaku.

Wszystkie działania mające na celu ograniczenie szkód występujących w okresie zimowania roślin, powinny być zaplanowane i przeprowadzone podczas planowania zasiewów i wczesnych faz rozwojowych roślin. Podstawą jest: wybór odmiany, termin i gęstość siewu, a także zbilansowane nawożenie i stosowanie regulatorów wzrostu. Przed spoczynkiem zimowym rośliny rzepaku powinny wykształcić 10-12 liści, wytworzyć szyjkę korzeniową o średnicy minimum 1 cm, pęd ze stożkiem wzrostu powinien osiągnąć maksymalnie 3 cm.

Grubość szyjki korzeniowej jest ściśle skorelowana z wykształconym systemem korzeniowym, natomiast wyniesienie pąku wierzchołkowego przekraczające 3 cm ponad powierzchnię gleby, może przyczyniać się do jego wysmalania. Zahartowanie roślin zwiększa wrażliwość na mróz. Proces ten przebiega w temperaturze od +2 do +6°C, przy czym rzepak, spośród wszystkich ozimin potrzebuje najdłuższego okresu hartowania. Podczas hartowania roślin w komórkach tworzą się substancje zapasowe (skrobia i tłuszcze) oraz następuje spowolnienie procesów zachodzących w roślinie.

O podstawowych zabiegach agrotechnicznych ograniczających ryzyko złego przezimowania rzepaku dowiesz się na nawozy.eu /PORADY EKSPERTÓW / dr inż. Agnieszka Krawczyk

Źródło: Opracowano na podstawie wykładu Dr. H. Schönberger - Seminaria z „top agrar Polska” N.U. Agrar GmbH – Opole, 08.01.2016r.